

TEGEN DE KWAKZALVERIJ

REDACTIE-ADRES: J. Th. Balk, Keeverberg 54, Amsterdam-Z.

Opggericht 1 januari 1881

PASTOOR MULLENDERS STELDE EEN DIAGNOSE — EN WAS ER LELIJK NAAST

De laatste jaren heeft hij weinig meer van zich doen spreken, pastoor Mullenders uit het Zuidlimburgse Wahlwiller. Maar tien jaar geleden was dat anders. De pastoor was toen voorzitter geworden van de kwakzalversclub NWP, welke letters juist weer eens een andere verklaring behoeften, namelijk Nederlandse Werkgroep Praktizerende Genezers. De P had eerst voor paranormale genezers gestaan, maar dat was blijkbaar uit de mode geraakt. Het werd dus „praktizerende genezers”.

De pastoor timmerde toen nogal als onbevoegde aan de weg, al werd hem dat vermoedelijk bij de kerkelijke overheid niet helemaal in dank afgenomen. Zo heeft hij het bestaan in een televisie-uitzending voor de VPRO enige baarljke nonsens uit te kramen, waarover wij destijds, in het november-nummer van 1965 uitvoerig hebben bericht. Hij beleed zijn geloof in aardstralen en vertelde de kijkers omstandig van zijn manier om een diagnose te stellen.

Pastoor Mullenders beschikte over een soort patronengordel, met flesjes met allerlei elementen als strontium, radium, broom erin, de oerstoffen volgens de pastoor. Eèn zo'n flesje bevestigde de pastoor in de wichelroede waarmee hij werkte, een ander flesje kreeg de patiënt in de handen. Met de zo gewapende wichelroede naderde de pastoor de patiënt; op een gegeven ogenblik sloeg de wichelroede terug, waarop de pastoor vaststelde, dat de patiënt „reuma had in de spieren”.

Een van de geliefde begrippen van de pastoor was de minusstraling, stralingen van „onstoffelijke aard”. In gesprekken haalde de pastoor er ook Einstein nog bij, maar die kwam er niet zo goed bij hem af. Beter niet nader genoemde Russische fysici, die al in het begin van de vorige eeuw de onstoffelijke stralingen hebben aanvaard

Intussen zijn we tien jaar verder, pastoor Mullenders is nu een man in de zeventig, hij geniet van zijn pensioen als zieleherder, maar wie dacht dat hij nu ook zijn lier of liever zijn wichelroede aan de wilgen zou hebben gehangen vergist zich. Deze dagen stond hij in hoger beroep terecht voor de rechtbank te Maastricht. De kantonrechter had hem driehonderd gulden boete opgelegd waarvan een deel zelfs

voorwaardelijk — het Openbaar Ministerie was hertegen in beroep gekomen.

Wie het voorgaande heeft gelezen zal er zich niet over verbazen, dat de pastoor bij een patiënt een totaal verkeerde diagnose had gesteld. Hij had met een z.g. Dannert-aggregaat gewerkt. De pastoor had het niet bij het stellen van een verkeerde diagnose gelaten, hij had de vrouw ook geneesmiddelen voorgeschreven, die been- en rugklachten moesten genezen.

Stuipen op het lijf gejaagd

AAN HET VERSLAG in de Volkskrant ontlenden wij, dat de pastoor ter zitting verzekerde dat hij alleen maar mensen wil helpen. Hij vond dat het hoog tijd wordt dat hem dit wettelijk wordt mogelijk gemaakt.

Rechtbank-president mr F. Eliëns verweet de pastoor mensen de stuipen op het lijf te jagen. Hij zou de vrouw, die bij hem om raad kwam, hebben verteld dat ze al met één been in het graf stond en met het andere in een psychiatrische inrichting. Achteraf was bij medisch onderzoek gebleken dat er slechts sprake was van hernia. De diagnose van de pastoor was inderdaad heel anders: een enorme vernauwing van de bloedvaten en een te hoog cholesterolgehalte.

De officier van justitie, mr F. de Groot, zei in zijn requisitoir dat het er niet zo zeer om gaat of mensen tevreden van een bezoek aan de pastoor huiswaarts gaan, maar dat zonder enige bevoegdheid de geneeskunst wordt beoefend. Hij wilde de vraag of de verdachte een zekere bekwaamheid had geheel in het midden laten. „Er zijn,” zei hij, „ook zeer goede chauffeurs die geen rijbewijs hebben. In beide gevallen wordt evenwel de wet overtreden.” Mr De Groot verklaarde aan de

menslievende bedoelingen van de pastoor niet te twijfelen. De president adviseerde de pastoor zich in zijn activiteiten te beperken tot die van „zieleherder”.

Over de aard van de door de verdachte voorgeschreven geneesmiddelen werd vrij uitvoerig gediscussieerd. De pastoor verzekerde dat ze onschuldig zijn en dat ze in Duitsland in drogisterijen en reformhuizen vrij te krijgen zijn. Maar volgens een brief van het Staatstoezicht op de Volksgezondheid mogen ze in de Bondsrepubliek alleen door apotheken op doktersrecept afgegeven worden. De pastoor: „Dat klopt niet. Je kunt ze daar zo krijgen”.

Waarschuwing in de wind geslagen

DE HEER MULLENDERS IS, ONDANKS een al eerdere veroordeling in 1969 door de kantonrechter, toch met zijn „hulpbetoon” doorgegaan. Ook kreeg hij al eens een ernstige waarschuwing van de inspecteur voor de Volksgezondheid in Brabant en Limburg. De pastoor wilde voor de rechtbank nog kwijt dat hij, zolang er mensen om hulp naar hem blijven komen, hij ze zal helpen. Hij beloofde zich te onthouden van het voorschrijven van geneesmiddelen die hier op doktersvoorschrift te koop zijn.

De enige getuige, ir H. Hopster (77) uit Aalst, aldus nog steeds het verslag in De Volkskrant, nam het uitvoerig voor de pastoor op, omdat hij en zijn echtgenote bij hem alle baat hadden gevonden. „De beklagde is internationaal als natuurgenezer bekend. Hij was jarenlang voorzitter van de Internationale Bond van Natuurgenezers”, zo voerde hij aan. De getuige werd het woord ontnomen, omdat hij niets concreets kon zeggen over de zaak waarvoor de pastoor terecht stond.

De officier van justitie eiste 500 gulden boete of twintig dagen hechtenis tegen de hardleerse pastoor. Veertien dagen later legde de rechtbank de pastoor f 500 boete op, waarvan echter f 200 voorwaardelijk.

**LEDEN,
WERFT LEDEN!**

Op de Johannes Hoeve te Echten doet men alternatief: Acupuncturist Veltrop men kijkt er naar de iris ging zonder medische bevoegdheid uit prikken

„EEN UNIEK CENTRUM voor biologische geneeskunst en gezondheidszorg”, zo heet het. En wat doet men daar? „Als diagnostische methode wordt gebruik gemaakt van de iriscopie”. Welaan, dan weet men hoe laat het is op de Johannes Hoeve te Echten aan de spoorlijn tussen Meppel en Hoogeveen.

Het is natuurlijk idyllisch genoeg: volop vrije natuur, eigen groenten volgens de biologisch-dynamische methode gekweekt, fluitende vogeltjes, onbezwanerde lucht, geen patates-fritestent in de buurt... maar dan valt men eensklaps door de mand: BOEM! De hokus-pokus van de iriscopie moet er aan te pas komen om vast te stellen wat de patiënten mankeert. Dames en heren bergt U!

Er stond een lang artikel over dit plan van „de natuurarts en homeopaat H. Stiekema” uit Meppel in de Arnhemsche Courant. Voor onze lezers ontleenden wij aan dit artikel enige bijzonderheden:

De Johannes Hoeve is de naam van dit alternatieve medische centrum. Er is een stichtingsbestuur en de arts Stiekema heeft zich verzekerd van de hulp van twee praktijkassistenten, een kruidkundige, een iriscopiste, (spatiëring van ons. Red. MtdK) terwijl verdere uitbreiding van het team zal worden gezocht door aantrekking van een fysiotherapeut, een verpleegkundige, een creatief therapeut en een water- en ademtherapeut.

Penningmeester van de stichting is de heer H. Schuthof uit Berkum bij Zwolle (Yoga-leraar van de stichting Yoga en Vedanta Nederland). Stiekema zelf mijdt „zoveel het kan” de publiciteit. Schuthof zegt daarover: „Hij (Stiekema) is een individualist. Al jaren loopt hij met het plan rond een dergelijk centrum te stichten”.

Groep mensen wilde helpen

„ZOIETS MOET NATUURLIJK groeien. In zijn praktijkruimte in Meppel kon hij wel werken, maar het was eigenlijk niet de ruimte die hij zocht”. Hij wist een groep mensen om zich heen te verzamelen, die hielp zijn ideeën te verwezenlijken. In Echten kwam een boerderij beschikbaar op een terrein van 7000 vierkante meter. Op dat moment maakte ook Schuthof al deel uit van de groep die de Meppeler arts wilde helpen.

Bart Martinot uit Echten, die wegens gebrek aan ontplooiingskansen overwoog naar Ierland te verhuizen, is ook tot het centrum toegelaten. Hij verzorgt de aanleg van de groentetuin volgens de biologisch-dynamische methode. De kruidkundige mevrouw Boeke uit Wageningen (die

straks in Echten wil gaan wonen) verzorgt de kruidtuin. Kruiden die kunnen worden toegevoegd aan de maaltijd, maar ook kruiden waarvan men geneeskrachtige theeën kan trekken, zoals die in Duitsland bijvoorbeeld in veel sterkere mate dan in ons land in de apotheken verkrijgbaar zijn.

Sinds kort heeft ook een oud-arts Van Dennendal, Dick Nicolai, zich achter de pogingen van Stiekema gezet. „Hij is verrukt van dit project. Hij slaapt er 's nachts niet van”, aldus Schuthof. „Sinds de start van dit centrum komen ze als het ware uit de lucht vallen. In september komt een verpleegkundige stage lopen in het centrum”.

Alternatief consult kost f 60

VOOR EEN EERSTE consult betalen de patiënten f 60,-. Een bedrag dat wellicht velen af zal schrikken. „Dit bedrag is zo hoog omdat die eerste behandeling een half uur tot een uur duurt. Dit bedrag behoeft echter geen drempel zijn. Wie het niet kan betalen, mag minder betalen.

Dokter Stiekema wil als alternatieve dokter een goede behandeling geven. Voor iemand in een vrij beroep is tegenwoordig f 125,- per uur niet te hoog. Van dat honorarium kan een arts maar sober leven als men zijn kosten van een praktijkruimte en assistenten in aanmerking neemt. Maar nogmaals: minder kan, terwijl aan patiënten die meer kunnen betalen wordt gevraagd: doe het. En dat gebeurt”.

Men is nu zover in Echten (de praktijk is er in september 1975 begonnen) dat er therapie en preventie kan worden bedreven. Er is voldoende staf aanwezig. „Met de tuin hopen we patiënten te kunnen laten zien hoe men op een verantwoorde manier land- en tuinbouwgewassen kan kweken. De gewassen zullen ook worden verkocht, gedeeltelijk via een bestaande coöperatie in Echten”.

„Samen met de patiënt probeert de Meppeler natuurarts achter de oorzaak van de ziekte te komen. Hij vertelt hun tevens de zin van een ziekte. Veel aandacht wordt natuurlijk ook geschonken aan gezonde voeding en de preventieve werking die daarvan uitgaat. Want laten we eerlijk zijn: wat eten we tegenwoordig?”

„In zijn behandelwijze gaat Stiekema aandacht schenken aan dit soort zaken en wijst de mensen erop: eet goed, leef goed, laat de ziekte over je heen komen, doorleef die. Daarbij heeft hij één groot principe: de mensen niet voorschrijven maar het „uit hun zelf” laten komen. Daarom wordt er ter ontplooiing van de persoon op dit centrum ook aandacht geschonken aan het creatief bezig zijn. Men overweegt

ACUPUNCTURIST J. H. VELTROP uit Sittard is geen arts. Maar hij heeft een paar diploma's om met naalden te prikken: een uit Australië en een uit Hongkong. Vanzelfsprekend geeft hem dat niet het recht in ons land de geneeskunst te beoefenen. Al wordt het hem, bij de populariteit die de acupunctuur op het ogenblik geniet, wel erg verleidelijk gemaakt. Onlangs organiseerde de NCRV een drietal radiovoordrachten over acupunctuur. De belangstelling er voor bleek zeer groot. En de NCRV moest waarschuwen, dat artsen die de acupunctuur beoefenen — dezulken zijn er, maar hun aantal is niet groot — wachtljsten hebben van anderhalf à twee jaar.

Onbevoegde Veltrop heeft, toen hij voor de kantonrechter te Roermond terecht stond wegens het onbevoegd uitoefenen van de geneeskunst onwaarschijnlijk veel begrip ontmoet voor zijn wetsovertreding. Overeenkomstig de eis van de officier van justitie, mr E. Struyk legde de kantonrechter, mr J. Drykongingen, Veltrop een voorwaardelijke geldboete op van f 1500 met twee jaar proeftijd. Desniettemin konden lezers van De Telegraaf kennis nemen van een kop: „Bekwaam genezer zwaar gestraft”.

In het dorp Herten had Veltrop vorig

VERVOLG OP BLZ. 39

verder een Yoga-cursus te geven en meditatie-oefeningen te doen. De watertherapie van Kneipp krijgt de aandacht”, aldus de mededelingen van de heer Schuthof aan de correspondent van de Arnhemsche Courant.

Als diagnostische methode wordt, zo kon men verder lezen, gebruik gemaakt van iriscopie. Voorts wordt gedacht aan neuraaltherapie die verwantschap heeft met de acupunctuur. Homoeopathie en kruidgeneeskunde vormen een vast bestanddeel van de dagelijkse therapie. Met een tandarts in de naaste omgeving wil men samenwerken op het gebied van de haarddiagnostiek, voor het ontdekken van ziekelijke haarden in het gebit, die tegenwoordig een steeds belangrijker factor bij alle mogelijke chronische ziekten vormen. Kortom: het nieuwe centrum is een waar unicum in Nederland.

Die laatste constatering is van de schrijver van het artikel. We moeten hem teleurstellen. „Een waar unicum in Nederland” lijkt een indrukwekkende bewering. De ruime mate waarin op de Johannes Hoeve kwakzalversmethoden worden toegepast rechtvaardigen die zo hooggestemde waardering allerminst.

DE YOGI ZWEVEN NIET ECHT

door Mr. J. D. Jacobson

In een van de Antwerpse dagbladen troffen wij het volgende ingezonden stuk aan van onze Belgische vriend, mr J. D. Jacobson:

U weet, dat ik, sedert meer dan een halve eeuw, een verbitterde strijd voer tegen alle bedriegers en kwakzalvers, die onder de deknaam van „occulte wetenschappen” op de gemeenste wijze de goedgelovigheid en vooral de ellende van hun medemensen uitbuiten.

Zo heb ik, vele jaren geleden, in uw kolommen alle geheimen onthuld van de fakirs, die wanneer zij geen eerlijke variété-artiesten zijn, niets anders zijn dan doortrapte bedriegers. Ook heb ik de voorstellingen en toekomstlezers grondig onderzocht en bewezen, dat deze op geen enkele grond steunen, doch uit niets anders bestaan dan uit losse verzinsels.

Zopas werden mij de resultaten medegedeeld van de systematische studie, waarvan het instituut voor Medische Wetenschappen van New-Delhi in India niet minder dan vijfhonderd yogi gedurende achttien jaren onderworpen heeft. Iedereen, die in India geweest is, heeft de mond vol over de wonderen, die hij te zien kreeg van mensen, die op het water liepen of in de lucht konden zweven.

In tal van artikels en voordrachten heb ik bewezen, dat deze zoezegde wonderen niets anders zijn dan goocheltrucs, waarvan ik, als „Meester in de goochelkunde” sedert mijn prilste jeugd alle finesses ken. Zo wist ik reeds in 1912 hoe men iemand kan laten „leviteren” (Onder „levitation” verstaat men, aldus het woordenboek, het optillen van een lichaam alleen maar door kracht van het menselijk fluïdum. „Leviteren” deden ook de heksen die op hun bezemsteel naar de heksensabbat vlogen. red. MtdK). Het is een zeer indrukwekkend spektakel, maar het is een truc en niets anders dan een truc.

Het verslag van het Instituut van New-

Delhi is verpletterend: geen enkele der vijfhonderd yogi bleek in staat te zijn zonder trucs in de lucht te zweven of op het water te lopen.

Zij, die beweerden, glasscherven te kunnen slikken, hebben zich zelfs niet aan een ernstig onderzoek willen onderwerpen.

Ik hoop, dat deze uitslag van een diepgaand onderzoek de lezers van uw blad in hun overtuiging zal sterken, dat de zoezegde wonderen der fakirs en der yogi's niets anders zijn dan nep en bedrog.

Weliswaar heeft de Indische commissie kunnen bevestigen, dat de yogi hun ademhaling kunnen controleren, en dat zij erin slagen het ritme van hun hart te doen dalen. Zij kunnen, zo schijnt het, de gladde spieren van hun lichaam (die dus „beheerst” worden door het vegetatieve zenuwstelsel, in tegenstelling tot de willekeurige spieren — red. MtdK) aan hun wil onderwerpen, maar dit alles heeft niets te maken met magie of occultisme.

Berchem

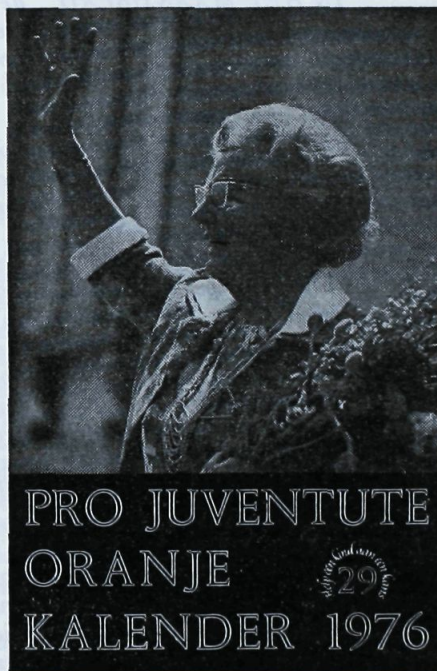
J. D. JACOBSON

Kushi pikt een graantje mee

„DEZE CURSUS BIEDT de traditionele oosterse methoden voor het stellen van diagnose, waaronder Bo-Shin, diagnose door middel van zien; Mon-Shin, diagnose door middel van luisteren, Shaku-Shin, diagnose door aanraking. Professor Kushi zal de complementair-antagonistische (aanvullend-tegengestelde) verhoudingen in het lichaam onderzoeken samen met de spiraalsgewijze opbouw van het lichaam, dat essentieel is voor een nauwkeurige diagnose”.

DIT VIEL TE lezen in een vrouwblad dat werd verspreid door het „Oost West centrum”, Plantage Badlaan 43 te Amsterdam (wie hoorde ooit eerder van dit centrum?) om tegen fikse prijzen deelnemers te werven voor studiedagen over filosofie en praktijk van de Oosterse geneeswijzen door Michio Kushi. De studiedagen zouden van 10 tot en met 23 oktober op Spaarnberg te Santpoort worden gehouden. Wie zich na al deze voordrachten niet lekker voelde kon op 24 oktober prof. Kushi persoonlijk consulteren. Deze Ja-

VERVOLG OP BLZ. 40

De nieuwe Oranjekalender is verschenen

Een uitgave in kleuren van Pro Juventute. De opbrengst komt ten bate van het kind dat extra zorg nodig heeft.

Help een kind aan een kans
29

wenst toezending van

a. (aantal) Oranjekalenders 1976 met Nederlands calendarium en/of

b. (aantal) Oranjekalenders 1976 met viertalig calendarium: Engels, Frans, Duits en Spaans.

Beide soorten   f. 5,75 (verzendkosten f. 1,60 extra).

Postgiro 517400
Kalenderactie Pro Juventute
Postbus 7101 - Amsterdam
Telefoon (020) 790949

ACUPUNCTURIST VELTROP VERVOLG VAN BLZ. 38

jaar drie vrouwen met de acupunctuurnaalden behandeld, aldus de tenlastelegging. Ze zouden, zo bleek op de zitting van de kantonrechter te Roermond tevreden zijn geweest over de prikkerij. Maar dat Veltrop enige bevoegdheid bezat kon hij natuurlijk niet waarmaken. Zijn verdediging? „We lopen in Nederland achter . . .

Laten we in elk geval hopen, dat Veltrop uit de milde straf lering trekt en zijn naalden opbergt.

Librium en valium kunnen een uitkomst zijn

DE PALADIJNEN VAN de z.g. alternatieve geneeskunde doen altijd verwoede pogingen om hedendaagse geneesmiddelen verdacht te maken. Een bijzonder geliefd doelwit zijn de tranquillizers, de bekende kalmeringsmiddelen als librium en valium. Hoe heerlijk men daar niet tegen aan kan schoppen! Een paar jaar geleden, toen voorlichting over narcotica in de mode was op sommige scholen, bestond een voorlichtster in Amstelveen het om het zó voor te stellen alsof het roken van een „stikkie” door het broertje minder onschuldig was dan het verfoeilijke gebruik van librium of valium door de zenuwachtige moeder. En zij beroemde er zich op dat ze het voorgelichte meisje zóver had gekregen dat die haar moeder had overgehaald om de — door de geneesheer voorgeschreven — tranquillizer nu maar te laten staan. Dat waren immers veel erger „drugs” dan hash . . .

In een gesprek dat Léon Klein Schiphorst van Haarlems Dagblad had met de medisch-directeur van het psychiatrisch

instituut Vogelenzang te Bennebroek, dokter W. Nijhoff, zei deze over valium en librium een paar behartenswaardige woorden. Wij ontlenen aan Haarlems Dagblad het volgende:

De bekende kalmeringsmiddelen, tranquillizers (als librium en valium) zijn volgens directeur Nijhoff vrij onschuldig. Die rustgevendende tabletjes kunnen een uitkomst zijn. Daar wordt veel te moeilijk over gedaan. Het kan een uitkomst zijn in veel situaties. Stel: er zijn twee mensen. Een echtpaar. Ze hebben hooglopende ruzie.

Het tabletje voor de driftkop

DE MAN IS driftig van aard en slikt uit voorzorg zo'n valiumtabletje. Hij komt tot zichzelf en praat zijn probleem uit. Als je er een huwelijk mee kunt redden vind ik het een uitstekend geneesmiddel. Er zijn veel misverstanden rond het effect. Tegenwoordig zit er op het pillendoosje een sticker die waarschuwt tegen autorijden. Ik had een oude dame als patiënt die met veel plezier in haar Dafje door het land reed. Plotseling las ze de waarschuwing op haar pillendoosje. Ze koos voor

het autorijden en liet de medicijnen staan. Geestelijk volkomen in de vernieling zag ik haar later terug. Ik geloof dat iemand die erg onrustig is met zo'n tabletje op beter rijdt dan anders. Trouwens met een asperientje in je buik ben je wel een gevaar op de weg. En dat kan je overal kopen. Ik zou het niet hardop durven zeggen, maar voor mijn part verkopen ze valium bij Vroom en Dreesmann. De consumptie zal er niet minder op worden”.

Binnen de psychiatrische inrichtingen hebben de geneesmiddelen veel veranderd. Het spanlaken en andere barbaarse hulpmiddelen om patiënten in bedwang te kunnen houden, werden vervangen door een pil of een spuitje.

Directeur Nijhoff: „Het is een onomwonden feit dat het aantal opnamen zo gezakt en het aantal ontslagen zo gestegen is dankzij die nieuwe geneesmiddelen. Het heeft de rust in veel instituten teruggebracht. En ik bestrijd de negatieve invloed op de vooruitgang van de psychiatrie door het gebruik van deze preparaten. We zouden ze onmogelijk kunnen missen.

KUSHI

VERVOLG VAN BLZ. 39

panner woont in de Ver. Staten en drijft daar een fiks aantal ondernemingen om zijn beginselen te propageren: twee restaurants in Boston, twee magazines, Erewhon „Ltd” (Erewhon is de bekende letterkeerder van Nowhere, nergens!) voor de distributie en natuurvoeding etc., etc.

„Acupunctuur en Moxabatie” behoort tot de vaste onderwerpen die prof. Kushi behandelt. Alle ondernemingen van prof. Kushi zijn actief, zo vernemen wij verder, en „lopen voorspoedig”. Er is in Boston een „East-West Foundation”, die een brochure van de heer Kushi (prof. honoris causa in de Oosterse geneeskunde aan het Meiji instituut te Osaka, zo wordt ons toegelicht) heeft uitgegeven. Die East-West Foundation is een „educatief en cultureel instituut” waarbij geen winst voorzit. Duidelijk in tegenstelling tot de ondernemingen van deze Amerikaanse Japanner, die nu in ons land een graantje mee hoopt te pikken van het modeverschijnsel van de acupunctuur en in het algemeen van Oosterse geneeswijzen.

Homoeopathie in de Sowjet-Unie

IN HET MAANDBLAD *Nederland - USSR, het orgaan van de gelijknamige vereniging, kwam een artikelje voor over homoeopathie in de Sowjet-Unie. Verschillende lezers hadden de laatste tijd, aldus het blad, om inlichtingen gevraagd over het bestaan van homoeopathische behandeling in de Sowjet-Unie. Dr. Dmitri Lipnitski, arts-directeur van de geestelijke Moskouse Homoeopathische Polikliniek (MGHP) verstrekte daarover enige inlichtingen.*

Daaruit blijkt dat in de Sowjet-Unie inderdaad homoeopathische behandeling bestaat, maar dat er ook in dat land voor - en tegenstanders zijn, zowel onder de artsen als onder de patiënten. „Vele artsen en allopathen verwerpen de

homoeopathie geheel of stellen haar in een kwaad daglicht”, aldus dr. Dmitri Lipnitski. Anderen maken de beperking, dat de doeltreffendheid van de homoeopathische behandeling onderzocht moet worden.

Er zijn homoeopathische poliklinieken te Moskou en Leningrad. Er worden in poliklinieken in andere grote steden van de Sowjet-Unie ook homoeopathische behandelingen uitgevoerd. In Moskou zijn zeven farmaceutische laboratoria die homoeopathische geneesmiddelen vervaardigen. De grondstoffen van de preparaten zijn van natuurlijke oorsprong zowel mineraal als organisch.

Gelijk bekend berust de homoeopathische behandeling, geïntroduceerd in een tijd dat de geneeskunst wel een heel ander aanzien had en men vaak weinig inzicht had in de te gebruiken hoeveelheden van geneesmid-

delen, op het principe „similia similibus curatur”. Oftewel men moet de ziekte bestrijden met middelen die in het gezonde lichaam dezelfde verschijnselen doen ontstaan, als die welke men wil bestrijden.

„De hoeveelheden die toegediend worden in de homoeopathie moeten onmeetbaar klein zijn”, verklaart Lipnitski nog aan de lezers van Nederland - USSR. Samuel Hahnemann, de grondlegger van de homoeopathie, leefde van 1795 - 1843. Maar hij blijkt dus ook in de Sowjet-Unie nog hier en daar gevolgd te worden. De nieuwsgierige lezers van het maandblad Nederland - USSR moeten overigens maar geen geld opsparen om in de Sowjet-Unie aan een homoeopathische arts hun gezondheidszorgen toe te vertrouwen: zij zijn beter uit bij hun Nederlandse huisarts, komt het ons voor.

Bestuur van de Vereniging tegen de Kwakzalverij: A. P. N. de Groot, **Arts** te Hilversum, **Voorzitter**; Mevr. J. W. J. Vermeulen, Berkenrodestraat 23 te Haarlem, **Secretaresse**; L. Brest te Amsterdam, **Penningmeester**; Mr. J. E. Goudsmit, **Kantonrechter** b.d. te Haarlem; P. H. A. Poll, **Dierenarts** te Zeist; Mr. J. D. van den Berg, **Vice-President Arrondissements-Rechtbank** te Arnhem; J. E. Buijer, **Apotheker, Farmaceutisch Inspecteur van de Volksgezondheid** b.d., 't Harde; P. L. Stal, **Arts** te Hilversum; J. M. de Haas, **Tandarts** te Heemstede; Mej. Drs. P. H. van Marle, **Apotheker** te 's-Gravenhage; J. Noord te Amsterdam; Adviserend bestuurslid: S. Lelie, **Arts Geneeskundig inspecteur van de Volksgezondheid** in Zeeland, Middelburg.

Lidmaatschap van de Vereniging incl. Maandblad min. f 10,—; voor studerende f 2,50. Adres voor het opgeven van leden en abonné's: Oranjelaan 6, Hilversum. Penningmeester: L. Brest, Argonautenstraat 19a, Amsterdam-Zuid. Postgiro van de Vereniging 32237 te Amsterdam. Gem. Giro K 1672.

Abonnement per jaar franco per post bij vooruitbetaling f 10,—; studerende f 2,50